

Houd op zo'n baby te zijn!

Pastor Ricky Kurth

Alle teksten komen uit de Statenvertaling.

Op de dag dat de moeder van kleine Johnny zijn nieuwe broertje thuisbracht, schreeuwde de pasgeborene enorm. Dus vroeg Johnny: "Waar kwam hij vandaan?" Zijn moeder antwoordde: "Hij kwam uit de hemel". Hij antwoordde: "Nou, ik begrijp waarom ze hem eruit hebben gegoooid!"

Als je je afvraagt waarom ik het over baby's heb, komt dat door wat Paulus tegen de Korinthiërs zei in de eerste twee verzen van onze tekst in 1 Korintiërs 3:1-6:

"1 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. 2 Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.

Nu weet je waarschijnlijk wat Paulus bedoelde toen hij hen 'baby's in Christus' noemde. Als je in de wereld wordt geboren, krijg je leven en word je een baby. Wanneer u gered wordt, krijgt u eeuwig leven, en wordt u een geestelijke baby – een baby in Christus.

Maar de Korinthiërs waren al ongeveer vijf jaar gered toen Paulus dat schreef, en hij moest hen nog steeds baby's noemen. Ze hadden duidelijk geen enkele geestelijke groei doorgemaakt. Dus hoe denkt u daar over? We hebben enige tijd nodig om erachter te komen waarom ze niet zijn gegroeid, zodat we niet in dezelfde geestelijke valkuil lopen.

Voed de pasgeborene

Zoals je vast wel weet: als je een baby geen voedzaam voedsel geeft, zal hij niet groeien. En als u een baby in Christus niet de geestelijke voeding van het Woord van God geeft, zal hij geestelijk niet groeien.

Maar we weten dat dit niet de reden is waarom de Korinthiërs niet groeiden, want toen hij sprak over hoe de kerk in Korinthe begon, schreef Lukas:

"Hand. 18:1 en 11: 1 En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe;.....11: En hij onthield zich aldaar een jaar en zes maanden, lerende onder hen het Woord Gods.

Toen Paulus de kerk in Korinthe stichtte, bleef hij daar en voedde hen anderhalf jaar lang met Gods Woord! En zoals in onze tekst staat, begon hij hen de "melk" van Gods Woord te geven – de eenvoudigere dingen uit de Schrift. Iedereen weet dat baby's melk nodig hebben om te groeien, en geestelijke baby's hebben de melk van het Woord nodig om geestelijk te groeien, zoals Paulus schreef in 1 Kor. 6:2

"Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs,....."

Maar Paulus had de Korinthiërs achttien maanden lang met de melk van het Woord gevoed! En we weten dat hij hen in de jaren die volgden, in zijn brieven, bleef voeden met voedende geestelijke melk.

En niet alleen de twee Korinthische brieven die in onze Bijbels staan. We weten dat Paulus minstens één brief vóór 1 Korintiërs schreef, want in die eerste brief verwees hij naar een eerdere brief, zie 1 Kor. 5:9:

"Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders;

Hij schreef ze waarschijnlijk vaker dan dat, want “de zorg voor alle kerken” was iets dat zeker zwaar op zijn schouders zou drukken, zie 2 Kor. 11:28, iets dat hem ertoe zou hebben aangezet nauw contact te houden met de kerken die hij stichtte via een waakzaam correspondentiebediening.

“2 Kor. 11:28: Zonder de dingen, die van buiten zijn, overvalt mij dagelijks de zorg van al de Gemeenten.

Maar zelfs na al die geestelijke voeding hoorde Paulus via via – misschien van de leden van “het huis van Chloë” die hij eerder in deze brief noemde, zie 1 Kor. 1:11, dat de Korinthiërs niet in het Woord waren gegroeid. Waarschijnlijk leidde hij dit ook af uit brieven die de Korinthiërs hem schreven, vgl. 1 Kor. 7:1.

*“1 Kor. 1:11: Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, **door die van het huisgezin van Chloë** zijn, dat er twisten onder u zijn.*

*“1 Kor. 7:1: Aangaande nu de dingen, **waarvan gij mij geschreven hebt**; het is een mens goed geen vrouw aan te raken.*

Maar hoe hij ook hoorde van hun onontwikkelde geestelijke groei, het komt erop neer dat hij wist dat hij hen niet de vaste spijs van het Woord kon geven – de diepere dingen van de Bijbel – die ze tegen die tijd wel aan hadden moeten kunnen. De vraag blijft dus: waarom waren ze er niet in geslaagd te groeien? Ik bedoel, wat zou het probleem anders kunnen zijn geweest als er geen gebrek aan geestelijke voeding was geweest?

Achtergebleven groei onder de Hebreëen

Zoals we zo meteen zullen zien, leek hun probleem veel op het probleem waarover we lezen in Hebreëen 5:11-14, waar, sprekend over een mysterieuze man genaamd Melchizedek (Hebr. 5:10), staat:

“Hebr. 5:10 14: 11 Van Denwelken wij hebben vele dingen, en zwaar om te verklaren, te zeggen, dewijl gij traag om te horen geworden zijt.12 Want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden, als die melk van node hebben, en niet vaste spijsze.13 Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een kind.14 Maar der volmaakten is de vaste spijsze, die door de gewoonheid de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads.

De reden dat die Hebreëen niet waren gegroeid, is dat ze niet hadden gebruikt wat ze hadden geleerd. Je merkt aan de manier waarop de schrijver hen verwijt dat ook zij al jarenlang gered waren. Ze hadden jaren eerder het verschil tussen goed en kwaad geleerd, maar ze hadden niet gebruikt wat ze hadden geleerd. Ze hadden niet geleefd alsof ze het verschil tussen goed en kwaad kenden. Dus ook al zijn ze al jaren gered, de schrijver noemt ze ook baby 's!

Kun je daar nu iets van leren? Het bestuderen van de Bijbel is van cruciaal belang, maar alleen het kennen van de Bijbel zorgt er niet voor dat je groeit. Als je wilt uitgroeien tot een volwassen, geestelijke Christen, moet je de dingen die je leert gebruiken.

We zien dat de psalmist ergens in Psalm 119:100 bad:

“Ik ben voorzichtiger dan de ouden, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.

De King James Bible zegt in Psalm 119:100:

*“I **understand** (= begrijp) more than the ancients, because I keep thy precepts.* Vertaald geeft dat:

“Ik begrijp meer dan de Ouden, omdat ik uw voorschriften onderhoud”.

Hier zegt de psalmist dat hij het Woord van God beter begreep dan de Ouden, omdat hij het Woord van God gehoorzaamde. Dat vers is waarschijnlijk de basis van het oude gezegde dat zegt dat God je niet meer begrip van Zijn Woord zal geven als je niet leeft naar het begrip dat je al hebt. Waarom zou Hij dat doen als je het inzicht dat je hebt niet gebruikt?

Een veelvoorkomend probleem

Maar dit Hebreeuwse probleem van niet groeien omdat ze niet gebruikten wat ze leerden, is hetzelfde als wat de Korinthiërs hadden. We weten dat Paulus, nadat hij hen aan het einde van vers 2 had verteld dat ze de inhoud van het Woord niet konden verdragen, hen vervolgens vertelde waarom ze het niet konden verdragen toen hij vers 3 begon met het woord “Want”:

“1 Kor. 3:3-4: 3 Want gij zijt nog vleeselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist, en tweedracht, zijt gij niet vleeselijk, en wandelt gij niet naar den mens?”

4 Want als de één zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleeselijk?

De reden dat de Korinthiërs niet zover waren gegroeid dat zij de vaste spijs van het Woord konden verdragen, was dat zij vleeselijk waren. We weten dat dit woord zondig betekent, omdat Paulus, nadat hij ze vleeselijk had genoemd, eraan toevoegde: “want dewijl onder u nijd is, en twist en tweedracht”. Nijd en twist en tweedracht (= strijd) zijn zonden! En als je erover nadenkt, zijn het echt heel babyachtige zonden.

Heb je ooit baby's samen zien spelen? Als één van hen een speeltje oppakt, is dat opeens het speelgoed dat de ander wil! Welnu, daar hebben wij een woord voor. Wij noemen het afgunst! En wat doet de baby eraan? Meestal begint hij te strijden met degene die heeft wat hij wil.

Dus als Paulus zegt dat de Korinthiërs zich schuldig maakten aan afgunst en strijd, betekent dat dat ze niet waren uitgegroeid tot gerijpte, geestelijke, volwassen Christenen. Ze leefden nog steeds in kinderlijke ongerechtigheid en wandelden “als mensen” – niet-verloste mensen.

Trouwens, de Korinthiërs spraken in tongen, en toch noemt Paulus hen vleeselijk. Laat dus nooit iemand je vertellen dat het spreken in tongen een teken van geestelijkheid is – sommige Pinkstergelovigen zullen je dat proberen te vertellen.

Maar nu is de vraag: waar waren de Korinthiërs jaloers op? Wat het ook was, het veroorzaakte conflicten. En gekijf is trouwens het Bijbelse woord voor boze meningsverschillen, zie Spr. 15:18 en 29:22. En toen de Korinthiërs met elkaar ruzie maakten en deze boze meningsverschillen ervaarden, veroorzaakte dit ‘verdeeldheid’ onder hen. Dus waar zouden ze jaloers op kunnen zijn?

“Spr. 15:18: Een grimmig man zal gekijf verwekken; maar de lankmoedige zal den twist stillen.

“Spr. 29:22: Een toornig man verwekt gekijf; en de grammoedige is veelvoudig in overtreding.

De bezitters versus de niet-bezitters

Als we aan afgunst denken, denken we meestal aan het benijden van materiële bezittingen. Sommige mensen hebben er veel, andere niet. We noemen ze ‘de bezitters’ en ‘de niet-bezitters’. En zoals ik je

niet hoeft te vertellen: de 'niet bezitters' zijn vaak jaloers op de 'bezitters'. En dat veroorzaakt vaak boze meningsverschillen!

Politici hebben allemaal ideeën over hoe je deze klassenverschillen kunt oplossen, maar als je een volwassen gelovige bent, is het vermijden van de afgunst die daarmee gepaard gaat een gemakkelijke oplossing. Als je tot de niet-bezitters behoort, wees dan niet jaloers op de bezitters!

De meeste mannen in de kerk waar ik predikant ben, zijn jaloers op de prachtige Harley waarmee één van onze mannen naar de kerk rijdt – en sommige van onze dames zijn er ook jaloers op! Tijdens de corona-lockdown hielp de man me met wat schilderijen in de kerk en hielp me mijn jaloezie een beetje te verzachten door me erop te laten zitten. Maar ik heb geen boze meningsverschillen met hem, alleen maar omdat hij een prachtige motorfiets heeft en ik niet. En de anderen in onze vergadering die hem benijden, veroorzaken geen verdeeldheid door hem helemaal alleen in de kerk te laten zitten. We hebben geleerd vriendelijk met onze afgunst om te gaan!

Maar de Korinthiërs waren niet jaloers op tweewielige strijdwagens gemaakt door Harley-Davidson. Ze waren jaloers op iets dat Paulus in gedachten had toen hij Timotheüs waarschuwde voor mannen die dat altijd:

"1 Tim. 6:4:ra(zen)ast omtrent twist vragen en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade nadenkingen.

We weten dat de Korinthiërs iemands woorden benijden, want Paulus vervolgde in onze tekst met te zeggen:

"1 Kor. 3:4: Want als de één zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk?"

Dit laat zien dat de Korinthiërs jaloers waren op een strijd voerden over de woorden van de apostel Paulus en één van zijn medewerkers, een man genaamd Apollos. En als je niet weet hoe de woorden van predikers afgunst en strijd in een kerk kunnen veroorzaken, dan heb je niet genoeg predikanten of in kerken rondgehangen! Christenen maken altijd ruzie over wat predikers zeggen.

Maar misschien vraag je je af: "Waar komt de jaloezie vandaan?" Als dat zo is, kijk dan eens wat er met Mozes gebeurde in Numeri 11:27-29:

"27 Toen liep een jongen heen, en boodschapte aan Mozes, en zeide: Eldad en Medad profeteren in het leger.28 En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, één van zijn uitgelezen jongelingen, antwoordde en zeide: Mijn heer Mozes, verbied hun!29 Doch Mozes zeide tot hem: Zijt gij voor mij ijverende? Och, of al het volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave!"

Toen enkele andere mannen net als Mozes begonnen te profeteren, werd Jozua jaloers vanwege Mozes! Hij vond kennelijk dat Mozes de enige man in het kamp moest zijn die profeteerde.

Maar zoals je kunt zien, werd Mozes niet jaloers omdat andere mannen aan het profeteren waren. En als we verder lezen in onze tekst, zien we dat Paulus niet jaloers werd omdat Apollos predikte:

"1 Kor. 3:5: Wie is dan Paulus, en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven heeft?"

Het is duidelijk dat Paulus Apollos niet benijdde, en hij wilde ook niet dat de Korinthiërs Apollos zouden benijden omwille van hem. Zowel Mozes als Paulus wisten dat het net zo kinderachtig is om de woorden van de ene geestelijke leider boven de andere te benijden als om de materiële bezittingen van een ander te benijden.

We hebben het over "Geestelijke autoriteit".

Maar nu ik dit alles gezegd heb, moet ik hier op iets wijzen. Toen Mozes zei dat hij niet wilde dat Jozua die andere mannen omwille van hem zou benijden, betekende dat niet dat Mozes dacht dat die andere mannen dezelfde geestelijke autoriteit hadden als hij. Mozes wist dat hij Gods man van het uur was onder de bedeling van de wet. Kijk wat hij over zichzelf zei in Deuteronomium 4:1-2:

"1 Nu dan, Israël! hoor naar de inzettingen en naar de rechten, die ik ulieden lere te doen; opdat gij leeft, en henen inkomt, en erft het land, dat de HEERE, uwer vaderen God, u geeft.2 Gij zult tot dit woord, dat ik u gebiede, niet toedoen, ook daarvan niet afdoen; opdat gij bewaart de geboden van den HEERE, uw God, die ik u gebiede.

Zoals je kunt zien, maakte Mozes het feit duidelijk dat hij de man was die het volk Israël moest volgen als ze God wilden gehoorzamen. Hij was de man die God had uitgekozen om de eerste vijf boeken van de Bijbel te schrijven en de Joden de wet te geven die de regels en richtlijnen voor hen bevatte tijdens de bedeling van de wet. Hij liet het gewoon niet naar zijn hoofd stijgen tot het punt waarop hij dacht dat hij de enige was die de dingen kon onderwijzen die God hem gaf. En hij wilde ook niet dat Joshua dat zou denken.

En Paulus wilde niet dat de Korinthiërs zo over hem zouden denken, ook al wist hij dat hij Gods man van het uur voor vandaag was. Laten we enkele dingen vergelijken die Mozes en Paulus over zichzelf zeiden, te beginnen met Mozes, die schreef:

"Deut. 4:5: Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, gelijk als de HEERE, mijn God, mij geboden heeft.....".

Lijkt dat niet heel veel op sommige dingen die Paulus aan de Korinthiërs schreef?

"1 Kor. 15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb,.....".

"1 Kor. 11:23: Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb,.....".

Ziet u de vergelijking? Mozes zei dat hij Israël gaf wat God hem had gegeven, en Paulus zei dat hij de Korinthiërs gaf wat God hem had gegeven.

Weet u wat dat betekend? Het betekent dat als je God in het verleden wilde volgen, je Mozes moest volgen zoals hij God volgde. En als je God vandaag de dag wilt volgen, moet je Hem volgen zoals Paulus Hem volgde. Is dat niet wat Paulus zei in 1 Korinthiërs 11:1?

"Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

Dus als Paulus iets zegt dat klinkt alsof Apollos qua gezag gelijk was aan hem, zoals toen hij zei dat ze allebei 'dienaren' waren, weten we dat hij niet bedoelde te zeggen dat hij niet Gods man van het uur was. Hij was net als Mozes in de zin dat hij blij was dat er andere mannen waren die predikten wat hij predikte.

De middelen waarmee God werkt

Iets anders waar op gewezen moet worden is dat God Eldad en Medad niets gaf om te profeteren dat Hij niet aan Mozes had gegeven om als eerste te profeteren als Gods man van het uur. En een ander verschil tussen Mozes en die profeten was de manier waarop God tot hen sprak, zoals we zien toen God tegen het volk Israël zei:

“Num. 12:6-8:Zo er een profeet onder u is, Ik, de HEERE, zal door een gezicht Mij aan hem bekend maken, door een droom zal Ik met hem spreken.⁷ Alzo is Mijn knecht Mozes niet.....⁸ Van mond tot mond spreek Ik met hem, en door aanzien, en niet door duistere woorden.....”.

En deze zelfde verschillen golden ook voor Paulus en Apollos. Het verschil tussen hen was dat de Heer eerst tot Paulus sprak als Zijn man van het uur, en rechtstreeks, zoals Hij zelf aan de Galaten uitlegde toen hij over zijn boodschap sprak en eraan toevoegde:

“Gal. 1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

De Heer openbaarde de genadeboodschap rechtstreeks aan Paulus. Dat is wat het woord ‘openbaring’ betekent. Het is de zelfstandige naamwoordvorm van het werkwoord onthullen. De Heer openbaarde de waarheid van genade aan Paulus van aangezicht tot aangezicht, net zoals Hij de wet aan Mozes had gegeven.

Maar dat is niet hoe mannen als Apollos de nieuwe boodschap van genade leerden. Kijk wat Paulus over hen zegt in Efeziërs 3:2-5:

*“2 Indien gij maar gehoord hebt van **de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u**;³ Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;⁴ Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),⁵ Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, **gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest**;*

Ziet u het verschil? De Heer openbaarde de genadeboodschap aan Paulus van aangezicht tot aangezicht, maar Hij openbaarde deze door de Geest aan mensen als Apollos.

Dus als Paulus zegt dat hij en Apollos beiden ‘dienaren’ waren, moet je in gedachten houden wat hij aan de Romeinen schreef, namelijk dat:

*“Rom. 15:15-16: 15 Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende, om **de genade, die mij van God gegeven is**;¹⁶ **Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen**, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.*

Zoals de apostel hier zelf zegt, was hij de dienaar van Gods nieuwe genadeboodschap voor de Heidenen. Hij was gewoon dankbaar dat hij niet de enige dienaar van de genade-waarheid was.

Trouwens, toen Paulus zei dat hij en Apollos beiden ‘dienaren’ waren, blijkt dat hij niet al te trots was om te doen wat je het ‘mindere werk’ van de bediening zou kunnen noemen. Dat wil zeggen, hij was niet zomaar een hooghartige apostel die ergens in een ivoren toren brieven zat te versturen aan wat de wereld ‘de grauwe massa’ noemt. Hij werkte in het zendingsveld met mannen als Apollos en deed wat hij vervolgens beschreef in het volgende vers:

“1 Kor. 3:6: Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven.

Wanneer Paulus zegt dat hij ‘plantte’, is dat een verwijzing naar hoe hij het zaad van het evangelie van de verlossing in Korinthe plantte, (vergelijk met 1 Petr. 1:23:

“Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Maar sommige Korinthiërs waren net als mensen van vandaag de dag en geloofden niet onmiddellijk het evangelie. En terwijl ze er in hun hart over nadachten, kwam Apollos langs en gaf het evangeliezaad water door hen te verzekeren dat het evangelie van Paulus waar was.

Zoals u kunt zien, vergelijkt Paulus de bediening met de landbouw – en er zijn veel vergelijkingen. Elke boer weet bijvoorbeeld dat je een zaadje kunt planten en dat je een zaadje water kunt geven, maar alleen God kan de groei geven. Dat komt omdat alleen God een zaadje kan maken.

Een oubollig verhaal

Er is een oud voorbeeld hiervan dat predikers jaren geleden vertelden, en ik ken het omdat ik een oude prediker ben en het altijd vertelde! Het gaat over een wetenschapper die een synthetische maïskorrel heeft uitgevonden. Het zag eruit als echte maïs en had dezelfde chemische samenstelling en vorm als echte maïs. Hij was er zo trots op dat hij een prijs uitloofde voor iedereen die het verschil kon zien tussen zijn maaksel en het echte werk.

Toen hij dit hoorde, accepteerde een boer zijn uitdaging en won de prijs door alleen maar beide zaden te planten en water te geven. Uiteindelijk ontkiemde de natuurlijke maïskorrel en groeide uit tot een maïsstengel, terwijl de maïs van de wetenschapper gewoon in de grond oploste. Dat komt omdat alleen maïs die God maakt leven heeft.

Dat bedoelde Paulus toen hij zei dat hij plantte, Apollos bewaterde, maar God gaf de wasdom. Je kunt alles wat je wilt in de grond planten en het water geven, maar alleen Gods zaden zullen groeien, want alleen Gods zaden hebben leven in zich. En hoewel ik betwijfel of dat verhaal waar is, weet ik dat de moraal van het verhaal waar is, geestelijk gesproken. Er zijn veel 'heilige boeken' in de wereld. Ze kunnen op de Bijbel lijken en zelfs klinken als de Bijbel. Maar plant ze in de zielen van mensen en er zal niets van terecht komen, want alleen het Woord van God heeft eeuwig leven.

En alleen Gods Woord, recht gesneden! Zie 2 Tim. 2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

God zei tegen Abraham dat, als hij zich zou laten besnijden, dit hem leven zou geven, en dat degenen die onbesneden bleven dood zouden blijven door de onbesnedenheid van hun vlees, vgl. Kol. 2:13:

“Kol. 2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

Mozes vertelde de Joden dat als zij zijn wet zouden gehoorzamen, dit hen leven zou geven, zie:

“Lev. 18:5: Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult gij houden; welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; Ik ben de HEERE!

Ez. 20:11; 13 en 21: 11 Daar gaf Ik hun Mijn inzettingen, en maakte hun Mijn rechten bekend, dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door dezelve leven.....13 Maar het huis Israëls werd wederspanning tegen Mij in de woestijn; zij wandelden in Mijn inzettingen niet, en verwierpen Mijn rechten; dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door dezelve leven; en zij ontheiligden Mijn sabbatten zeer, dat Ik zeide, Mijn grimmigheid te zullen uitgieten over hen in de woestijn, om hen te verdoen.....21 Maar die kinderen waren ook wederspanning tegen Mij; zij wandelden niet in Mijn inzettingen, en Mijn rechten namen zij niet waar, om die te doen; dewelke, zo ze een mens doet,

zal hij door dezelve leven; zij ontheiligden Mijn sabbatten, dat Ik zeide, Mijn grimmigheid te zullen uitgieten over hen, volbrengende Mijn toorn tegen hen in de woestijn.

“Lukas 10:25 en 28: 25 En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beërven?.....28 En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven.

“Rom. 10:5: Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

“Gal. 3:12: Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

De Heer zei dat als mensen zich met water lieten dopen, dit hen leven zou geven, zie Markus 16:16:

“Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Paulus is de enige die zegt dat alleen geloof, zonder zulke werken, eeuwig leven kan geven. Dat betekent dat als je ook maar één van die andere zaden in de zielen van mensen in deze bedeling plant, ook al zijn het zaden die in de Bijbel voorkomen, ze evenmin eeuwig leven zullen geven als het Boek van Mormon, de Koran of enig ander zaad of van een ander zogenaamd heilig boek.

Dus als u gelooft dat het de moeite waard is om uw leven te geven aan het verkondigen van Gods woord, recht gesneden, zie 2 Tim. 2:15, zeg dan Amen!

“2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Ga dan aan de slag met planten en water geven!

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl